

vil bi nas gotovo rad za nepotrebnosti ob mnogo
 arja. Naj se raje poda domu, na Hrvaško. —
 župnik je tvoj hud prijatelj dragi „Štajerc“ in
 ne bo miroval naredili mu bomo kakor so mu
 Poljčanah, da so mu streljali, ko je odišel. Tudi
 mico so mu zložili, in to ti vpošljemo, ako ne bo
 val, da mu jo zapoješ. — Nek dopisun „Slov.
 gospodarja“ natrosil je v klopi pred zakristijo znane
 sne živalice, ker o teh pravi v nekem dopisu iz
 zrega je razvidno, da jih je gotovo on natrosil. —
 bodnjič si pogledamo Staritrg in gospoda kaplana.
 Opazovalec.

Iz svetinske župnije. „Slov. Gospodar“ in njegov
 kart „Laž-Dom“, vedno tebi ljubi „Štajerc“ v svoji
 širokoustni lažnjivosti predbacivata, da si ti kriv
 im hudobijam, ki se godijo po Slovenskem. Po-
 rada naglašata, da so „štajercijanci“ krivi, da
 toči toliko „šnopsa“ in da se ljudstvo, po-
 mladina zapeljuje k pogubonosnem pijanče-
 ju. Da sta grda lažnjivca, hočem njima takoj
 razati. Ne davno šel sem po opravkih skozi lepo
 jkovsko dolino v Ljutomer. Podoč pridružil se
 nek ivanjkovski rojak, osivel starček. Začela
 govoriti v svetinskih razmerah in o šnopsu. Tožil
 da se mladima vedno bolj in bolj temu strupu
 di. Kdo je kriv temu? Prilika, ki na vsakem
 in v vsakem kotu svojo roko iztezuje. Pa ne
 „stajercijanci“ točijo pri nas šnops, pač pa samo pristni
 naši našega župnika Bohanca, namreč čez vse
 kalni Leopold Petovar iz Ivanjkovec, J. Pihlar
 rovincih in Pejtlar v Brebrovniku. Največ ga
 nekdanji liberalci a današnji črni klerikalec in
 ančev pokorni sluga L. Petovar, veleposestnik,
 ilar, poštar, cestni inšpektor in Bog si ga ve,
 je vse. Ko še se Petovar ni lotil grajžlarije
 nopsarstva, bil je župnik Bohaneec hud preganjalec
 ja, pogosto je kar rohnol proti žganjepitju in
 ki žganje točijo. Odkar pa srček Petovar ta
 prodaja, postal je župnik gluh in slep; sedaj
 je dobro in če bi se tudi vsi v žganju potopili.
 je kšeft! Taki so naši obrekovalci. Vedno
 šujejo, varujte se „Štajerca“ in izognite se nje-
 pristašem, ki delujejo na pogubo naroda. Pa
 avski grešniki dobro vedo, da lažejo in da so
 najhujši izkoriščevalci naroda. Denar je njihov
 in „plačaj“ njihovo geslo. V tem so si složni
 hinavci, bodi ti duhovnik, dohtar ali klerikalni
 župnik. Njihovo kričanje, narod je v nevarnosti
 bi se moralo, Slovenci, naš žep je v nevar-
 Ne verjamite tedaj tem dobičkaželjnim pre-
 in otresite se vas ponižujočega jarma.
 Opomba uredništva! Zdaj vidiš „fihpos“ koje so
 i šnopsarji, tvoji bratci, klerikalci imajo šnops-
 e, pri tvojih pristaših nasrka se ljudstvo tega
 Gotovo po geslu „svoj k svojim“ pridejo tudi
 rji klerikalci le k klerikalcu žganja pit in ku-
 Denar je tem prvo, drugo jim vse deveta
 „Vse za narod in klerikalni šnops“ naj se piše
 tami takih. Gospod župnik Bohaneec začnite spet

boj proti šnopsu, nič ne vohate, kako že po kleri-
 kalnem žganju klerikalci, vaši podrepniki smrdijo?)

Razne stvari.

Otrok umrl na steklini. V Brunsdorfu pri Tro-
 pavi postalo je pred večimi tedni nekaj psov steklih.
 Brez da bi oblasti o tem kaj naznanili, uničili so
 stekle pse. Pred kratkim poginila je krava na stek-
 lini in pred par dnevi umrla je neka 7-letna deklica
 pod groznimi bolečinami in mukami.

Kmet in žendarmi. 18. p. m. prišel je sodnijski
 sluga v Oberndorf-u na In-u k nekemu kmetu, da
 mu izroči poklic, naj nastopi 3 dnevni zapor, ker je
 razžalil nekega davčnega uradnika. Ko mu je sod-
 nijski sluga Suhi poklic izročil, takoj je list kmet
 raztrgal ter se hotel lotiti sodnijskega uslužbenca.
 Ta pa jo je pravočasno pobrisal. Črez nekoliko dnij
 pridejo orožniki, da ga privedejo v zapor. Čeravno
 so mu z dobra svetovali, naj gre mirno z njimi,
 čeravno ga je žena prosila, vendar ni hotel slušati,
 prijel je kramp ter z njim zečel proti orožnikoma
 mahati. Ta mu nista mogla do živega, streljati pa
 tudi nista mogla, ker cela stvar godila se je blizu
 slamnate strehe in na bližnjem polju bilo je mnogo
 delavcev. Oba orožnika sta bila ranjena, nakar mu
 eden kramp iz rok izbije. Hitro prime kmet koso in
 začne se z njo braniti. Naenkrat vrže jo proč ter
 zbeži v hišo. Orožniki mu sledijo, žena pa jih svari
 naj pazijo, mož ima več nabitih pušek v sobi. Med
 tem prišel je brat razburjenega kmeta in temu se
 je posrečilo, da ga je umiril. Dal se je okleniti in
 odpeljati. Mislijo, da kmet ni bil normalen in je to
 storil le v razburjenosti.

Strela ubila 6 fantov. Iz Gradca se poroča, da
 je v Fladnicu strela udarila v črešnjevo drevo, na
 katerem je ravno sedelo 10 fantov v starosti 12 do
 16 let. 6 jih je bilo takoj mrtvih, 4 pa so v veliki
 nevarnosti. Žalost starišev je nepopisljiva in ni znano,
 da bi kdaj strela v istem kraju tako nesrečo storila.

Kače krave izsesale. V Rötischgrabenu na Zgor-
 njem Štajerskem imel je nek posestnik veliko krav,
 a čudil se je, da dobi tako malo mleka. Kravji hla-
 pec je včasih po noči slišal, da so bile krave zelo
 nemirne. Enkrat naredi luč in kaj vidi. Pri vsaki
 kravi sesalo je nekaj kač različne velikosti. Ko so
 drugi dan gnojišče preiskali, našli so 36 kač, katere
 so seveda takoj ubili. Na bližnjem bregu še je več
 takih kač in te sedaj zasledujejo na vse načine.

6 otrok tekom enega leta. Bogat žegenj je v
 Oppelnu pri delavcu Svati. Njegova žena obdarila ga
 je tekom enega leta že drugokrat z trojčki.

Fina veselica v Ljubljani. Pred kratkim bila je
 v Ljubljani veselica v korist Prešernovemu spome-
 niku. Pri tej veselici pokazali so se ljubljanski per-
 vaki ali „inteligenca“, kakor se sami radi imenujejo
 v pravej luči. Take nesramnosti so se godile, da je
 celo „Slovenec“ to veselico najostreje ožigosal in
 nam pokazal, da je prebivalstvo Ljubljane pravno,

izprideno in ničvredno. Z čistim dobičkom take nečiste slavnosti hočejo Prešernu spomenik postaviti! Ne bo se v grobu obrnil? In tako prebivalstvo hoče v Ljubljani univerzo ali visoko šolo! Popravnica bi bila bolje pripravna za tako inteligenco.

Trgovinska pogodba z Nemčijo v državnem zboru. Upajmo, da se bodo skupno potegnili vsi agrarični in industrijski poslanci za to, da se sprejme brez nadaljnjega zavlačevanja nova trgovinska pogodba z Nemčijo, ki se je predložila državnemu zboru. To je tem bolj potrebno, ker mora Avstrija Ogrskemu dokazati, da je pripravljena, hoditi v zanaprej svoja lastna pota. Zajedno pa je to tudi akt previdnosti proti Nemčiji, da pokažemo, ako bi ogrska država hotela uganjati pri sprejemu pogodbe sitnosti, da smo s pogodbo sklenjeno med Nemčijo in Avstro-Ogrsko, tudi v tem slučaju zadovoljni, če bi se spremenila v nemškoavstrijsko. Zato je v interesu vsega pridelujočega prebivalstva, da se ta predloga čim prej ugodno reši.

Živega v potok vrgla. V Aloisiner-u (Ogersko) svadili so se posestnik Jura Ivanina in krčmar Wolf Steinberger. Krčmar je Ivanina tako močno vrgel, da je ta omedlel. Ker je mislil, da je mrtev, pozval je svojega svaka in zašila sta Ivanina v žakelj ter ga vrgla v potok. Neka ženska je to videla, ter drugi dan to naznanila. Sodnijska komisija je dognala, da je Ivanina utonil. Morilca sta pod ključem.

Grozovit zločin. V Javorju, mali vasici onkraj Podgrada, se je zgodila včeraj grozna žaloigra. Stari in mladi Miše se nista že daje časa razumela med seboj. Vzrok je baje bil, da je bil stari zapravljivec in ni hotel dati premoženja sinu, ki je oženjen. Zato se je sin strašno maščeval nad očetom. Počakal je očeta na njivi ter mu s srpom popolnoma odrezal glavo od telesa. V maščevalnosti je vzel odsekano glavo v roke in jo še enkrat po njivi telebnil.

Atentat na turškega sultana Abdul-Hamida. V petek, 21. t. m. izvršil se je na turškega sultana atentat. Ko je sultan prišel iz mošeje in se ravno hotel podati v palačo, eksplodirala je mina. Vsa okna na mošeji in drugih poslopjih v okolici so se zdrobila, okoli 80 oseb je deloma ubitih, deloma ranjenih. Ko so mrtve in ranjene proč spravili, odpejval se je sultan, kateremu se nič ni zgodilo v Jildic palačo. Od sultanovega spremstva ubit je bil vzgojevalec princa Selina, Beha-Bej. Ubitih je tudi 70 konjev, 25 voz, ki so stali na trgu, je izginilo brez sledu. Kdo je bombo vrgel, se ne ve. Nekteri mislijo, da je anarhistična družba to uredila, storilec je baje en Mohamedanec, drugi pravijo en Armenec, spet drugi, da sta dva Bolgara storilca. Vojni minister in italijanski general Romei vodita celo preiskavo. Sultan obljubil je onemu, ki bi storilca prijel, 240.000 kron nagrade. Storilec je ali že srečno utekel in je že prek vseh gor, ali pa je med mrtvimi ali ranjenimi v bolnišnici. Sedanji sultan Abdul Hamid II. pozna samo eno skrb, svojo telesno varnost. Strašne razmere, pod katerimi je dosegel vladarstvo pred 29 leti, umor lastnega strica in pred-

nika Abdul-Acica, odstavljenje brata Murad-a, ne more pozabiti. Povsod vidi morilce, ki mu po življenju strežejo. Zato vedno doma v palači ostane, kakor ruski car, postal je sam rad ujetnik. Samo ob petkih zapusti Jildic-Kiosk, ko mora v mošejo moliti. To zgodi se z velikimi ceremonijami. Vse žene, principi, vsi višji uradniki in mnogo vojaštva v krasnih uniformah udeleži se tega.

Iz Ogrskega. Vlada hoče nekterim uradnikom službo vzeti, ker se ne dovolijo rekruti in štibra. Odbor kvalificije (zveze) izdal pa je oglas, da je dolžnost vsakega pravega Ogra, da koliko mogoče oteži ali neomogoči vladi vladanje. Kako se kaže, je malo upanja, da se bo vladi posrečilo, upor potreti.

Zopet dva na „smrtni postelji.“ Konzumno društvo v toplicah pri Novem mestu in ono v Starem trgu pri Ložu sta pasivni. Prvo je osnoval kaplan Peter Janc, katerega ljudje že kolnejo, ki je pa zato avanziral do kateheta pri Uršulinkah v škofjeloškem samostanu. Iz starega trga se škof ne upa kaplana Hauptmana proč dati, ker bi takoj vsa organizacija s konzumom vred v zrak zletela, le Hauptman tišči še k tlom žrjavico, da ne bruhne plamen kvišku!

Iz neprevidnosti lastno hčerko ustrelil. Iz Brüna se poroča. Črevljar Franc Zoubek šel je s svojo 3letno hčerko v gozd gob iskat. Pod listjem našel je puško divjega lovca. S to puško pa je tako neprevidno ravnal, da se je sprožila in krogla zadela je deklico ravno v čelo, da se je takoj mrtva zgrudila. Zoubek javil se je sam pri sodnji, katera ga je obdržala v preiskovalnem zaporu.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Ali je treba še škropiti? — Tako vprašanje moramo slišati pogostoma na potovanjih. Škropiti je treba, dokler trta raste in napravlja nove liste kajti če niso ti poškopljeni, jih penorospora gotovo napade. Če bo od sedaj naprej suho vreme, škropiti na bo treba vsaj še enkrat, če bo pa mokro vreme tudi dvakrat ali trikrat. Za ta pozna škropljenja pa ni potrebno rabiti močnih raztopin, marveč zadostuje $\frac{3}{4}$ kg. galice in ravno toliko vapna na 1 hl vode. Če bomo škropili pozno v avgustu zadostovala celo $\frac{1}{2}\%$ raztopina. Letos cepljene trte treba je še večkrat škropiti.

Kiseljak iz drugega rodu bo kmalu pričel škodljivo delovanje. Vrtal bo iz jagode v jagodo ko onesnaži na ta način en grozd, šel bo v druge tretjega itd. Zato pazite, da malopridneža koj v četku zalotite in obsodite. Kjer boste videli na grozu kak zapredek ali kako prevrtano jagodo, iščite to časa, da požeruha najdete. Bolje je to delo seči nego potem, ko vam je pokončal že več grozdov. Posebnega sredstva, s katerim bi tega vrtaču „debelo“ pokončavali, nimamo.